

den Regel, Regjeringen har fulgt. Herved kan man nemlig, ved at give Titler til de forskjellige Betjente, bringe dem til at komme i forskjellige Classer; thi, naar man atter skal classificere dem, vil man let føres til at classificere dem efter de tilsvarende Benævnelser. Denne Betragtning har bragt Udvalgets Fleertal til — medens det har fastholdt det foregaaende Forslag som det principale, da man troer, at det paa det Allerbestemteste udtaler den Mening, at man ikke bør sætte disse forskjellige Personer i den samme Klasse, hvori man sætter Statens Embedsmænd i Henhold til Pensionsloven — at troe, at det burde komme frem med et andet Forslag, som rydder Banskeligheden afveien, idet det forbeholder Rigsdagen for Fremtiden med Hensyn til Omstændighederne, som de til enhver Tid ere, at fastsætte Pension for hver enkelt efter bedste Skjønnende. Man vil see, at § 1 i det subsidiaire Forslag fastsætter en vis Pension for hver enkelt Person. Disse Pengesummer ere nogenlunde tillempede efter saavel Regjeringens som Udvalgets principale Forslag, og ville i saa Henseende fyldestgjøre Fordringerne omtrent paa samme Maade; intet af Forslagene afviger betydeligt med Hensyn til Udgifterne. Afvigelsen mellem Regjeringens Forslag og Udvalgets principale Forslag vil omtrent være 2000 Rbd. og Forskjellen mellem Regjeringens og Udvalgets subsidiaire Forslag omtrent 1000 Rbd. Med Hensyn til det principale Forslag og den der fremtrædende Forskel, som synes at være den største, er den Bemærkning gjort — og jeg troer med Rette — at de lavere Pensioner ramme især de ældste Personer, end ogsaa tildeels meget aldrende Personer, og at derfra hidrører Størstedelen af Forskjellen, saa at i Tidens Længde vil der maaskee slet ingen Forskel vise sig mellem Regjeringens Forslag og det af Udvalget som det principale foreslaaede; derimod vil det sidste af Udvalget fremsatte Forslag, efter al Sandsynlighed, stadig give en Forskel af omtrent 1000 Rbd., saa at ogsaa her har Rigsdagen den Fordeel at kunne vise, at det ikke er Pengehensyn, der har ledet den, men at det er Anskuelsen om, hvorvidt man bør lade den Ret, at fastsætte Pensioner, ligge udenfor Rigsdagens Omraade, hvilket man gjør, naar man lader en udenfor

Lovgivningens Indflydelse tilstedeværende Magt være istand til at fastsætte Gager. Pensionen beroer nemlig paa Gagen; paa Gagens Fastsættelse beroer altsaa hele Afgjørelsen af Pensionen, og man behøver kun at benævne en Ting „Godtgjørelse for bouche en cour“ eller blot „bouche en cour“, det vil sige: Godtgjørelse for Mad ved Kongens Bord eller Mad ved Kongens Bord, og Pensionen vil faae en Trediedeel mere eller mindre i Værdi. Man vil altsaa see, med hvor stor Lethed man, ved at flytte Godtgjørelsen for en Person fra een Klasse til en anden, vil kunne give en Bestemmelse, der kan gjøre stor Forskel paa Pensionens Størrelse. Det var omtrent dette, jeg skulde udtale paa Udvalgets Fleertals Begne med Hensyn til de to Forslag, som paa denne Maade ere fremkomne. Mindretallet har sluttet sig til Regjeringens Forslag. Der foreligger nogle Endringsforslag fra et af Udvalgets Medlemmer i Forbindelse med et andet Medlem af Thinget. De gaae ud paa, at tilkønde Pension til Personer, som ved den Undersøgelse, Regjeringen har anstillet, ikke ere blevne anerkjendte som paa nogen Maade berettigede dertil, og som Udvalgets Fleertal derfor ikke har troet at kunne optage. Det vil jo staae i Regjeringens Magt, om den senere selv skulde komme til Erkjendelse af, at disse Personer ere berettigede, da at gjøre et nyt Forslag derom; men Udvalgets Fleertal har troet, at man skulde være meget vaersom med, efter Meddelelser af denne Art, at indføre Personer paa Pensionslisten, som Regjeringen har antaget sig forpligtet til at udelukke. Med disse Ord skal jeg henstille Sagen til det høitærede Things Overveielse.

Finantsministeren: Før jeg først rette det Spørgsmaal til den ærede Formand for Udvalget, om Udvalgets Fleertal altsaa fastholder det samme Forslag som sidst, saaledes, at der skal stemmes først over det ene og saa over det andet af de to Forslag, som Udvalgets Fleertal har fremsat?

Scherning: Paa Udvalgets Begne skal jeg tillade mig at svare, at, dersom den høitærede Finantsminister giver Fortrin til det subsidiaire Forslag fremfor til det principale, saa tager Udvalgets Fleertal det principale til-